Karikatür

BÜYÜK SEÇİM GÜNLERİN HAZIRLIK:

Yalman pehlivan — Haydi a lanım, yağladık, balladık. İnşa lah bu sefer girip kazanırsın

RAMİZ

— Anlaşılan, sudan bir nişanlıya sahip olmak için!..
— Bu yaz plâja sık sık gideceğim.

Akıl Hocası

Çorumda B. G. :

"1. Bayanlar neden ince konuşuyorlar da erkekler kalın?

2. Evlilikte kadın erkekten büyük olursa ne çıkar?„

CEVAP :

1. Bayanlar yüksekten konuştuklarını belli etmemek için seslerini alçaltıyorlar; erkekler de alçaktan konuştuklarını hissettirmemek için seslerini yükseltiyorlar... Birincilerde tevazu, ikincilerde baba hindilik alâmeti!

2. Belli olmaz ki... Bazan hiç bir şey çıkmaz; bazan da kavga, kıyamet çıkar...

★

Bitliste M. A. :

"1. Erkeklerdeki iktidar kadınlarda olsaydı dünyanın bugünkü durumu nice olurdu?

2. Kadınların ruhundaki sırları keşfetmenin çaresi?„

CEVAP :

1. Her halde bugünkünden beter olmazdı... Hiç olmazsa bu felâket tufanına bir kaç damla şefkat karışırdı!

2. Sırların cinsine bağlı... Tavukları yemle, yılanları sütle koğuklarından çıkardığımız gibi bu sırları da ya para ile, pulla, yahut sevgi ile, saygı ile elde etmek kabildir.

★

İstanbulda N. Y. :

"1. Esmerim, güzelim... Karşı müessesede bulunan baylar bana nazar değdirecekler... Ne yapayım?

2. Biri esmer, biri sarışın iki bayla tanışıyorum... Ne yapayım?„

CEVAP :

1. Nazar değmesinden korkmayın; elle dokunmasınlar da...

2. Siz, yapacağınızı yapmışsınız; bizden ne akıl istiyorsunuz?

★

Karabükte A. D. :

"1. Bizde bir tabir var: "Denizde kum, bizde para... Mum yak da metelik ara!„ Bu söz kimlerden kalmıştır?

2. Evlenmek istiyorum. Fakat benim istediğim kızı ailem beğenmiyor; ailemin beğendiği kızı da ben istemeyorum... Buna ne çare bulmalı?.

3. Buraya davet edersem gelir misiniz?„

CEVAP :

1. Harp zenginlerinden, Hacıağalardan kalmıştır: Önce hakikaten kum gibi para içinde güneş banyosu yaparlar; fakat çok geçmeden mum yakıp metelik aramaya başlarlar... Yerinde bir tabirdir.

2. Evlenmeden vaz geçmeli...

3. Haydi, ikamet masrafını, yevmiyeyi sizden çıkardık diyelim; ya harcırahı hangi sivri akıllıdan temin edeceğiz?..

★

Çarşambada Ş. S. :

"Milli piyangomuzun büyük ikramiyesi beş, altı kişiye isabet etse daha iyi değil mi?„

CEVAP :

Farzedelim ki beş altı kişiye isabet etti; o beş altı kişinin içinde sizinle benim bulunacağımızı nereden keşfettiniz?

Akıl Hocası

Ankaraya Mektup

MÜMKÜN OLSA...

Devir değişti; zevkler değişti, her devirde de her şeyin ayrı bir modası var; zevkler mi modanın, moda mı zevklerin eseridir meçhul. Bu mesele de tıpkı yumurta mı tavuktan, tavuk mu yumurtadan çıkar hikâyesi gibi...

Meselâ eskiden bahçe tarhlarında binbir çeşit çiçek bir arada dikilir ve karma karışık olurdu; şimdi aksine... Ayni çiçekle doldurulan bir kısım, göze daha iyi görünüyor olmalı ki böyle yapılıyor. İşte bir misal ki dün beğendiğimizi bugün beğenmediğimize işarettir.

Bu, yeni moda çiçek tarhları buketlere kadar müessir oldu. Meselâ, eskiden bir bukette neler bulunmazdı değil mi? Bugün ise öyle değil, bunlar ya yalnız gül, ya yalnız glayöl, yahut kasımpatı gibi çiçeklerle dolu... Fakat inanınız ki böyle daha hoş...

Bu sene İstanbulda güller pek enfes. Bakıyorsunuz dostların birbirlerine taşıdıkları bu gül buketleri bilmediğimiz cenetlerden sanki birer nişanedir.

Aman yarabbi, bu buketlerin her parçacığı bir mücessem nefaset... Sarının, kırmızının, pembenin, tarif edemeyeceğim daha diğer nevilerin görmediğim, işitmediğim, henüz ismi bile konmamış renkleri... Sade renkler mi ya?. Şekillerinde de hususiyet ve fevkalâdelik var... Fakat aziz karilerim!.. Koku yok, yahut pek az. İşte son zamanların her modası gibi ehemmiyet hep alâyiş ve görünüşte...

Eskiden koku gülleri vardı! Acaba ben mi tesadüf etmedim, yoksa bunlar da mı ortadan kalktı? Bana İspartalı bir dostumun senelerce evvel verdiği bir tüp gülyağı var ki kat kat balmumular içinde saklı duruyor. Bir defa açacak oldum, bütün mahalle gül bahçesine benzedi... Nerede bunları meydana getiren güller? Acaba henüz alâyiş ve gösteriş modasının çokluk girmediği bucaklarda mı saklanıyorlar?.

Ruhsuz, faydasız güzel insanlara benzeyen bu güllere güzelliklerile mütenasip birer koku da kazandırılamaz mı acaba? Bu kadar ileri olan ziraat fenni bundan âciz mi dersiniz?.

Bu sene İstanbulun yağmur görmemesine rağmen bu bereket bütün nebatatta mevcut. Meselâ sebzeler dahi pek güzel ve bol. Hele marul ve yeşil salataları hiç sormayın...

Evet, bu senenin yeşil salataları birer lâhanadır dersem inanınız. Allahallah bir tanesi bir aile sofrasına fazla geliyor. Göbekler o kadar sık ki bunları tekerlek tekerlek keserek üstüste koyup da tabağa öylesine istif ediyorlar... Hele marullar.. eğer İstanbul bu sene de marula doymadıysa hiç bir sene doymaz!..

Tabiatın sırlarına akıl ermez. Mademki yağmur yok, bunlar böyle nasıl oluyor. Merak edip mütehassıslarına sordum. Havanın rutubetinden istifade ediyorlarmış. Şu nebatat kadar akıllı olamadık, öyle ya insanlar da böyle havadan geçinse ne hoş olacak; oh babam, o zaman ağzını havaya açıp sırtüstü yat aşağı!..

Zaparta

HACIAĞALAR ALBUMÜ ÇIKTI

Değerli sanatkârımız karikatürist Ramiz bu çok güzel albümü, Hacıağaların İstanbuldaki maceralarına ait renkli renksiz bir çok karikatürlerle dolu olarak çıkardı. Bütün okuyucularımıza bitmeden almalarını tavsiye ederiz. (50) kuruştur.

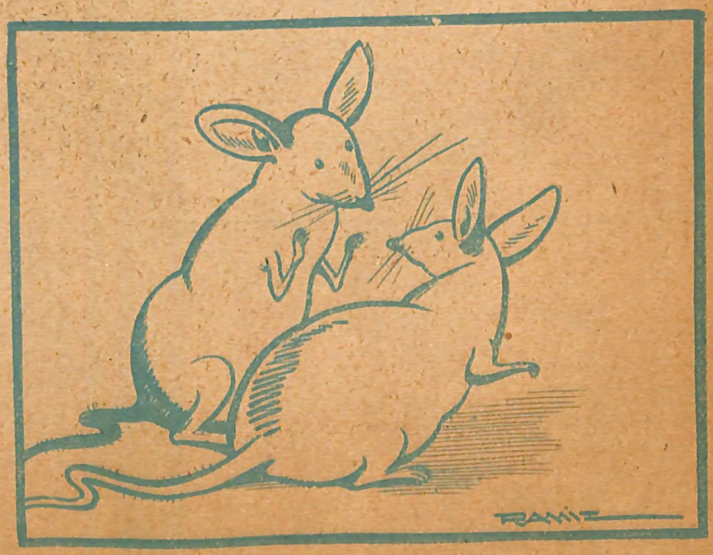

— Sizi günden güne zayıflar görüyorum...
— Nasıl zayıflamayayım... Tüccarlar anbarlarda sakladıkları malları çıkarmaya başlayınca bize yiyecek kalmadı!..

No. 545. CİLT: 21, SENE: 11 FİYATI 15 KURUŞTUR 6 HAZİRAN 1946

Karikatür

PERŞEMBE GÜNLERİ ÇIKAR SİYASİ MİZAH MECMUASIDIR

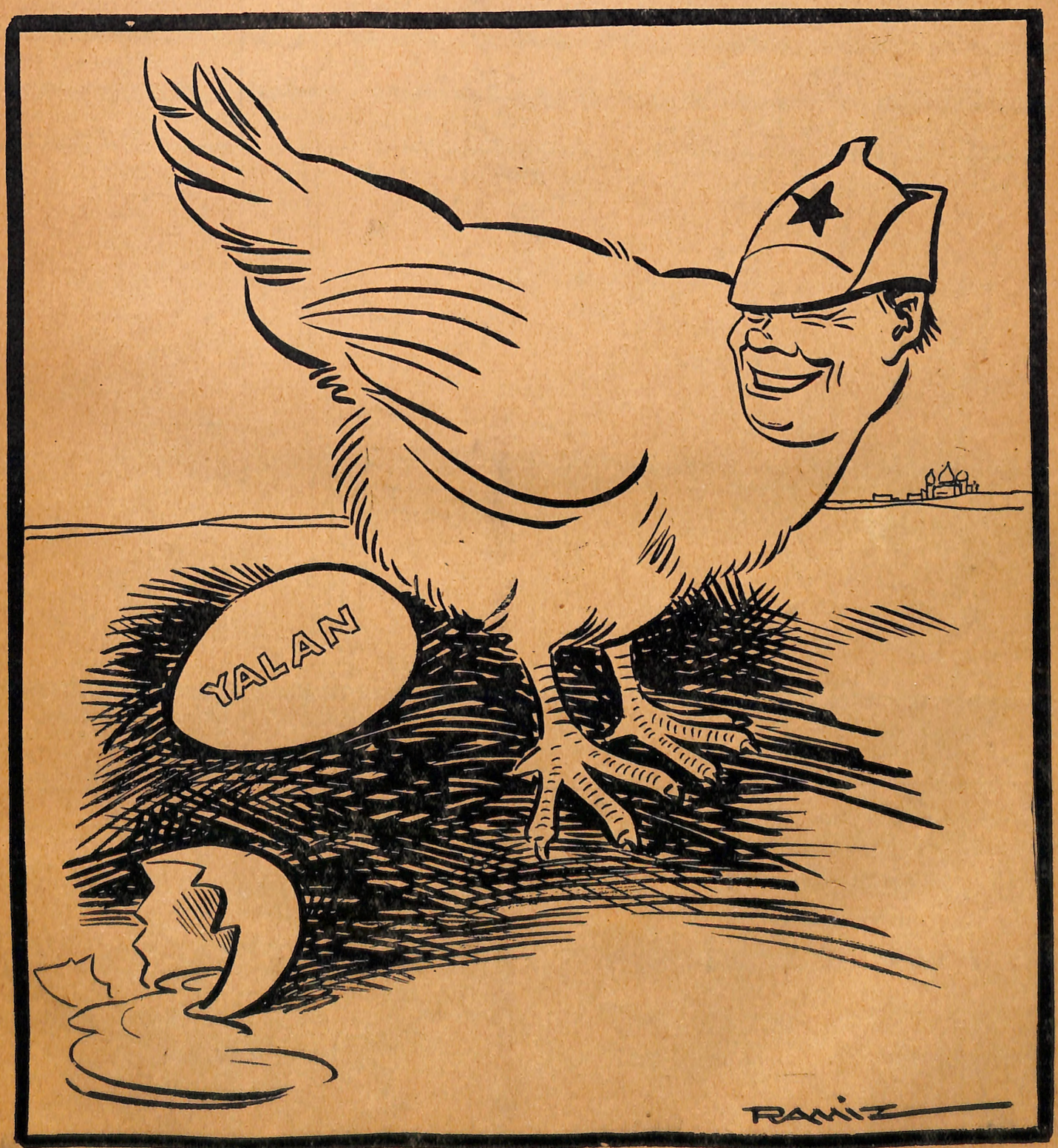

AÇ TAVUK...

Moskova radyosu — Avrupadaki açlığın bize şümulü yok... Halkımızı doyurmak için her gün yumurtluyorum!..

— Mektepten diplomayı aldık, hâlâ bir iş bulamadım!

— Biraz daha bekle, Üçüncü Cihan Harbi başlıyormuş, inşallah Hacıağa olursun!.

izin ve keremile biz ahlâk istiyoruz.,, denildikten sonra mesele kalır mı? Hele buna "halkı kârü kisbinde serbest bırakacağız,, sözü de ilâve edildi mi akan sular durur. Hazır fırsat düşmüşken bunlara bir de "vergileri kaldıracağız,, vâdi ilâve edilmiş olsaydı, topraktan ballıbaba ve baldıran süratile fışkıran oyların sayısı daha ziyade de artar ve Kalkınma namzetleri bazı yerlerde C. H. P. adaylarını gerçekten şapa oturturlardı. Bir misal. Yarın Eminönünde: "Bayezit meydanında açılan bir pazarda metresi iki liraya İngiliz kumaşı, kilosu elli kuruşa zeytinyağı satılıyor.,, diye bir tellâl çağırtın. Bir çok kimseler: "Zevzeğin biri aklınca alay ediyor.,, deyip yollarına devam edeceklerdir. Fakat buna mukabil bir alay saf insanın da ellerinde tenekeler ve şişelerle Fincancılar yokuşundan, Zeyrek yokuşundan Bayezide çıkmakta olduklarını göreceğinize hiç şüphe etmeyin. Oy verecek yaşa gelmiş insanlar arasında, her zaman ve mekânda, davullu zurnalı ilâna koşacak büyük çocuklar daima bulunacaktır.

— Doğru. Fakat "Bu programı tatbik edecek babayiğitler neredeyseler ortaya çıksınlar? Kırkar, ellişer, altmışar yaşına gelmiş olacaklarına göre şimdiye kadar başardıkları büyük veya küçük işin bir ufak örneğini göstersinler.,, demeyi akıl edenler de yok mudur?

— Çok şükür ki vardır ve ekseriyettedir. Fakat "Bu zamanda iki liraya İngiliz kumaşı, elli kuruşa zeytinyağı nasıl verilir?,, diye sormayanlardan bunu da sormayan bir takım saf ve temiz insanlar da vardır ve her zaman bulunacaktır. Bereket versin seçim neticesinde onların çok ekalliyette olduğunu gördük ki memleket adına bizi sevindiren de budur. Ya Allah esirgesin: "Deccal gibi bir zat çıkmış. Memleketin ahlâkını ve iktisadiyatını kurtarmağa karar vermiş. Profesör Zati Sungurun boş bir şapkadan tavuklar, ördekler çıkarması gibi o da iş başına geçer geçmez şapkasından servet ve ahlâk çıkaracakmış.,, diyenler ekseriyette olaydı ne yapardık. Kalkınma partisinin bu başarısında ortaya "Türkiyenin müstakbel idarecileri,, diye az çok tanınmış çehrelerden mürekkep bir heyet çıka-

HAFTADAN HAFTAYA

İLK SEÇİM

Şükür yetiştirene. İleri demokrasinin meyvelerini biz de ağız tadile yemeğe başlamış bulunuyoruz. Gerçi onlarda henüz bir çağla hoşurluğu, bir yabani ahlat burukluğu, bir çakal eriği ekşiliği var amma. anlaşılıyor ki bu devreyi de geçirmeden olgun bir yaz meyvesi tadına ve yumuşaklığına ulaşmak kabil olmayacaktır.

Ahlat deyince akla gelmemek kabil olmuyor. Tek dereceli belediye seçimlerinde Kalkınma partisi epeyce bir başarı kazanmıştır. Lideri ile genel sekreterinin birbirlerine külâh giydirme ve ağır hakaret suçlarından mahkeme karşısında duruşmaları henüz devam ettiği, âza namına da umumî efkârca az çok tanınmış hemen hiç bir okur yazarın ortaya çıkmamış bulunduğu bir sırada bu partiden bir çok adayların bir sürü oy almış bulunması hatta başarıdan fazla bir şeydir. Ben bu hikmetinden sual olunmayan hâdise etrafında hayli düşündüm ve kendi kendimle bir çok konuştum:

— Keramet her halde partinin programında olsa gerek. "Allahın

FIRTINADAN SONRA ÜMİT VERİCİ KELEBEK...

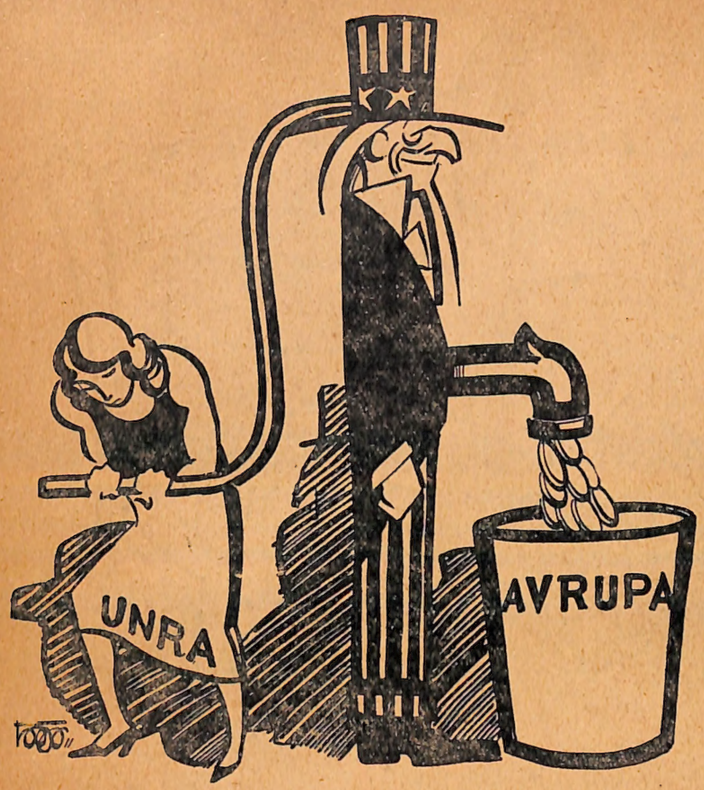

AÇ AVRUPAYA YARDIM...

ramamış olmasının da rolü vardır. Bunu yapabilmiş olsaydılar tereddütlü bir ruhla sandık başına gidenler onları yirmi beş yıldanberi bu memleketi idare edenlerle mukayese edecekler ve Kalkınmacılar bu kadar da oy almayacaklardı. Nitekim Demokratların bu seçimde onlara nisbetle hemen hiç oy almamalarının sebebi belki de aralarındaki bazı meşhurların memlekette lüzumundan fazla meşhur çehrelerden olmasından ileri gelmiştir.

* * *

Seçimdeki yolsuzlukları protesto için bir miting yapmayı düşünmüş olmasına göre Kalkınma partisi bir hamlede belediye meclisini fethedememiş olmasına hayret ediyor. Nasıl etmesin ki kendini Hak tarafından mansup bir Mehdi, İstanbul halkını kendisine hemen iman edecek bir sürü aptal ve enayi olarak tasavvur ediyor. Öyle ya; teşkilâta, zamana, ilme, irfana ne lüzum var? Dünyada bir takım yolsuzluklar görürsün; "Bunlar kaldırılmalı,, Bir karar ve arkasından bir kaç kuzu keserek bir bahar ziyafeti verirsin. Halk; "Bu insan kimdir? Neler bilir? Mazisi nedir? Söylediklerini yapabileceğine bizi inandıracak delilleri, şahitleri, eserleri nelerdir? İş arkadaşları kimlerdir?,, diye sormaz. Dünyanın düzelmesi ve iyileşmesi bu kadar kolay olaydı şimdiye kadar bu halde kalır mıydı?

Kalkınma partisinin protesto mitingini görmek isterdim. Kuzu ziyafetindeki zevatın kol kola sokaklardan geçmesi, nutuklar vermesi hakikaten enteresan olacaktı. İstanbul kendisini kalkındıracak himmet sahiplerinin hiç olmazsa yüzlerini, kılık kıyafetlerini görecekti.

Bununla beraber yine de onu söylemek lâzım ki mademki bir parti diye ortaya çıktılar; Demokratlarda görüldüğü üzere küskün bir çoban gibi kö[illegible]ye oturup yüzlerini [illegible]acakları, garip bir istihfaf ile ağızlarını burunlarını oynatacakları yerde böyle velev ki mânasız bir öfke ve canlılık göstermeleri her halde daha iyi olmuştur.

* * *

Başta da dediğim gibi meyve belki henüz olgunlaşmamıştır. Fakat ilk tecrübe olarak yüzümüzü ağartacak gibidir. İlk tecrübe olmasına göre şurada burada ufak tefek yolsuzluklara, gayretkeşliklere tesadüf edilmiş olabilir. Fakat yüksek makamların bu işteki halis ve temiz niyetini ve ekseriyet itibarile halkın gösterdiği büyük heves ve gayreti görmemek sadece günahtır.

Karikatür

ARADAKİ FARK

Orta okulda fransızca dersindeyiz. Öğretmen bir aralık:

— Çocuklar, dedi, şimdi size bizim dilimizde bulunmayan bir şey söyleyeceğim. Bizde kadınlara bayan, erkeklere de bay denir. Halbuki fransızcada böyle değildir. Fransızlar erkeklere "Mösyö,,, evlenmiş kadınlara "Madam,,, evlenmemiş kadınlara da "Matmazel, derler.

Ve çocukların meseleyi kavrayıp kavramadıklarını anlamak için öğrencilerden birine sordu:

— Söyle bakayım Ahmet, "Madam,, la "Matmazel, arasında ne fark vardır?

Ahmet cevap verdi:

— Mösyö!..

TENZİLÂT

Üniversiteli genç, sevgilisinin evine misafir gitmişti. Tesadüf, (Ama ne iyi tesadüf!) evde kimseler yoktu. Tam baş başa oturup üç beş lâf edecekleri sırada kızın on iki yaşındaki erkek kardeşi çıkageldi.

Geldi, gençlerin karşısına oturdu. Esnediler, dışarıda havanın çok güzel olduğundan bahsettiler. Futbol maçı olduğunu söylediler. Nafile!. Oğlan yerinden bile kıpırdamıyordu.

Nihayet delikanlının aklına bir kurnazlık geldi:

— Haydi sana para vereyim de sinemaya git!. dedi.

— Fena olmaz!

Delikanlı hemen cebinden bir lira çıkarıp verdi. Yumurcak parayı aldı, küçük çantasını açtı. Oradan elli kuruş çıkarıp geri verdi:

— Sen talebesin. Talebelere yüzde elli tenzilât yapıyorum!.

KOLAYLIK

Kapı çalındı. Bayan açtı. Baktı, karşısında bir çingene karısı:

— Hanımcığım!. Çok zârif izgaralarım var. Almaz mısınız?.

Bayan izgaraya alıcı gözle baktı.. Evirdi, çevirdi. Sonra üst kattaki daireyi işaret ederek:

— Yukarıki komşulara götür!. dedi. Biz lâzım oldukça izgarayı hep onlardan isteriz.

— Seçim propagandaları için dolaştım, bacaklarım bitti..
— Daima öyledir, gövdenin rahata kavuşması için eziyeti ayaklar çeker!..

— Müjde, İstanbul sularının ıslahına başlanmış.

— Oh oh, desene hiç olmazsa torunlarımız temiz kalacak!

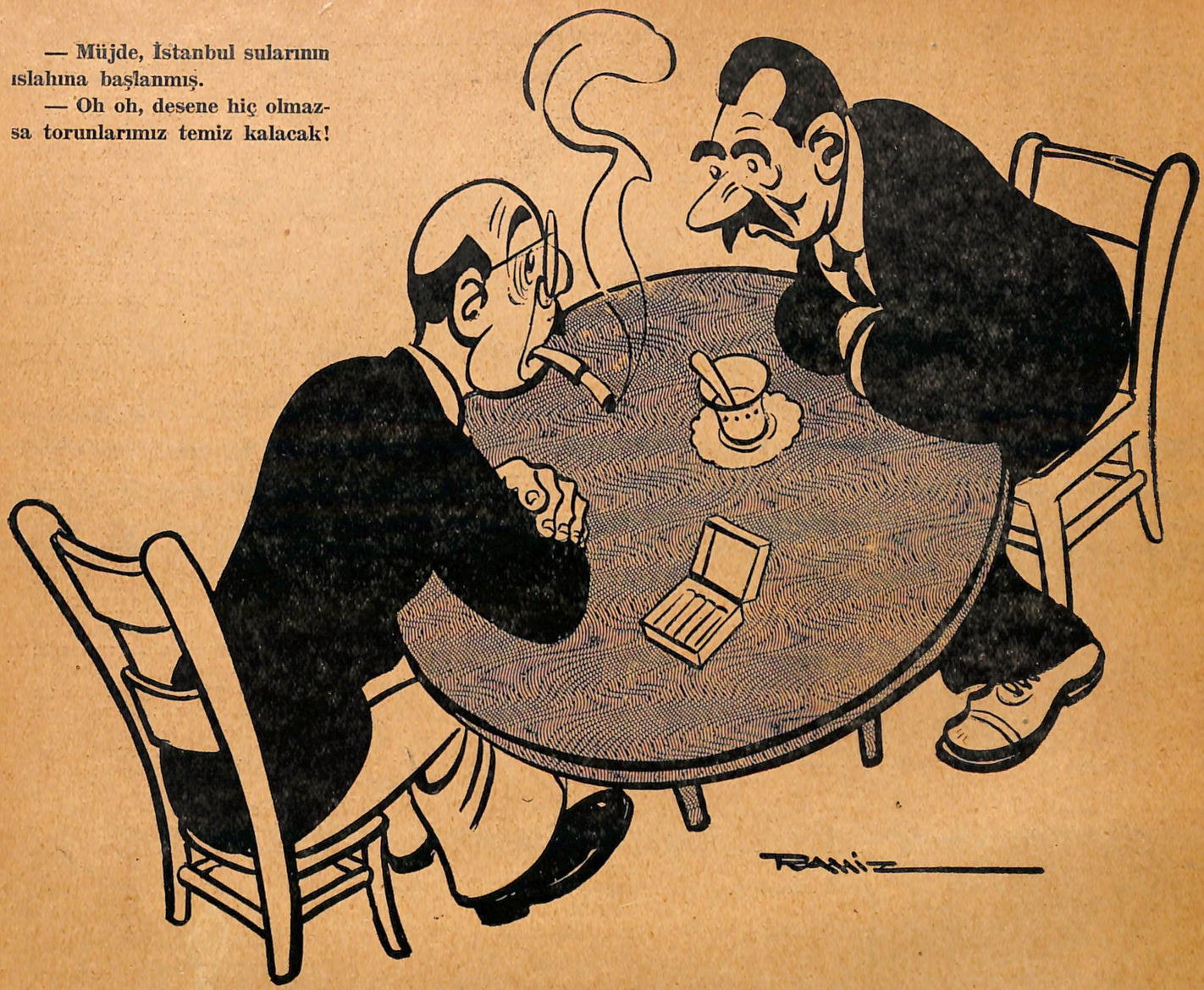

DENEME!

Bir mecliste anlatıyorlardı:

Son senelerdeki geçim darlığı malûm... On dokuz, yirmi yaşlarında kibar çehreli, zarif tavırlı minyon bir genç kız, meşhur bir avukatın yazıhanesine gitmiş:

— Ben kollej mezunuyum, demiş. Tahsilim zararsızdır. Türkçeden başka iki ecnebî dil bilirim. Çalışmaya mecburum, fakat iş bulamadım. Sonra merhum arkadaşımız (...) ın da kızıyım. Yazıhanenizde, yahut başka yerde bir iş bulmak suretile beni elimden tutmanız mümkün mü?..

Meşhur avukat, arkadaşı (...) filânı pek yarım yamalak hatırlamış. Fakat kız güzel olduğu için:

— Hay hay çocuğum... İsterseniz sizi kendi daktilom yaparım!.

Demiş ve hafifçe yanağını okşamış.

Bir büyük iş adamının her gün her saat yanında bulunduracağı bir memuru küçük bir denemeden geçirmesini tabiî bulmak lâzım.

Fakat meşhur avukat bununla iktifa etmemiş, lâkırdısına devam ederken kolunu yavaşça kızcağızın beline dolamış.

Yanak okşamasını eski bir baba dostu için pek fazla bulmayan genç kız bu ikinci hareketi görür görmez işi anlamış. Masanın kenarına bıraktığı çantasını almış, Nazik fakat mahzun bir gülümseme ile:

— Galiba yanlış anladınız efendim, demiş, mümkünse elimden tutunuz, dedim, belimden tutunuz demedim!..

Ve başka bir şey söylemeden meşhur avukatın yazıhanesinden çıkmış!.

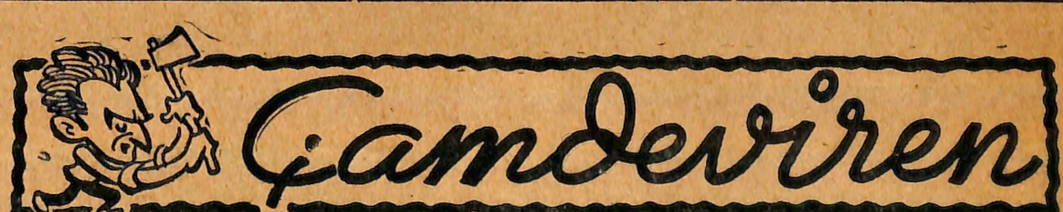

BOĞAZİÇİNE KASİDE

Her kim ki etmek ister bahardan istifade,
Bir gün dolaşsa kâfi Boğaziçinde sade.

Eder bu su, bu hava, Boğazda gezenlerin
Bir senelik ömrünü bir nefeste iade!

Her mevsimde her yeri hoştur Boğaziçinin,
Lâkin bahar gelince Emirgan fevkalâde:

Çayır gibi serilir sular Çınaraltına,
Nasıl ki Çamlıcadan görünürse Libade.

Halil Ersöz hükmeder orda tek fırka gibi,
Gelirsin, oturursun, gidersin bâ - irade!.

Öyle bir çay sunar ki bakınca zannedersin
Kadehi piyaledir, çayı gül rengi bade.

Beş İsmail Hakkı var âşık Çınaraltına,
Cenabı Hak buyursun adedini ziyade.

İçlerinden ikisi nargile tiryakisi,
Biri Uzunçarşılı, biri Sabuncuzade;

İkisi nargilenin sesini dinler ancak,
Birisi bahriyeli, ötekisi piyade;

Bir de gelip geçici Karafakîh oğlu var,
Bulursa merkezdeki içlerinden müsade!

İsmail Hakkıları böyle kesîr olursa
Diğer isimlerini sen artık et ifade!

Geçim, seçim derdini anar mı Çamdeviren,
Bu havadan, bu sudan edenler istifade?

Çamdeviren

— Ayrıldığım kocam sürüm sürüm sürün diye inkisar etti...
— Tevekkeli değil, sana pudra dayanmıyor!..

— Maşallah, kız gibi bisikletiniz var.
— Affedersiniz, neden kız gibi olsun, mükemmel idare edilebiliyor!.

BU DA BİR BAŞKA PARTİ

Yazan: ÇALAPALA

(Saat 17. Fehmi Tümer yazıhanesinden çıkmağa hazırlanıyor. Masasının üstündeki kâğıtları toplarken oda kapısı vurulur) :

Fehmi — Buyurun!.

(İçeriye çok şık giyinmiş, ince, zarif bir bayan girer.)

Fehmi — Vay Nezahet!.. Nereden çıktın böyle?.

Nezahet — Bir sürpriz yapayım dedim!.

Fehmi — Ne zaman geldin Ankaradan?.

Nezahet — Bu sabah!

Fehmi — Neden telefon etmedin?.

Nezahet — Önce berbere, terziye gittim. Sonra sana birdenbire baskın yaptım.

Fehmi — (Saatine bakar.) Çok iyi ettin. Çok iyi ettin ama vakit biraz geç!.

Nezahet — Bir yere mi gidecektin?.

Fehmi — Yok canım! Nereye gideceğim?!. Eve dönmeğe hazırlanıyordum. Gel bakayım, seni bir kere koklayım. Bir aydır gözümde tütüyorsun!.

(Nezahet sokulur, Fehminin hayat sahasına kadar girer. Bir koklaşma, bir şapırtı duyulur.)

Nezahet — Demek hemen sevgili karıcığının yanına koşuyordun?..

Fehmi — Bırak Allahaşkına!. Ne bileyim be nsenin geleceğini?.

Nezahet — Haydi, mâni olmayayım öyle ise!.

Fehmi — Yok canım... Seni bırakır da gidebilir miyim hiç?.

Nezahet — Karın bekler ama!

Fehmi — Dur, şimdi onun çaresini buluruz. Sen otur şöyle... Bir sigara yakmaz mısın?.

Nezahet — Mersi!.

(Fehmi dört tane kibrit çakar, birisile yakar. Kısa bir şapırtı daha. Telefonun başına geçer. açar, epeyce bekler. Makinenin gonlü olunca numaraları çevirir. Bir eyyam daha bekler. Nihayet karşı taraftan edalı bir kadın sesi duyulur.)

Kadın — Al - loo!..

Fehmi — Ben Fehmi, karıcığım!..

Kadın — Nerede kaldın Fehmi?. Su böreği yaptırdım, soğuyacak!.. Seviyorsun diye bugun bununla uğraştım!.

Fehmi — Eksik olma karıcığım. Ben de bugün hep seni düşündüm.

Kadın — İnanmam!

Fehmi — Ciddî söylüyorum.

Kadın — Neye düşündün bakayım?.

Fehmi — Beyoğlundan geçiyordum. (Sakin sakin sigarasını içen Nezahete göz kırparak) Kuyumculardan birinin camekânında güzel bir bilezik gördüm.

Kadın — (Heyecanlı bir sesle) Yok canım!

Fehmi — Bileziği görünce hemen sen aklıma geldin!.

Kadın — Ne diye?.

Fehmi — Ne diye olacak?!. İyi bir koca, her kuyumcu dükkânı önünden geçerken karısını hatırlayan adamdır!.

Kadın — Mükemmel!.

Fehmi — İşte ben de iyi bir koca olduğum için hemen seni düşündüm!.. (Nezahete bir kaş göz işareti daha yaptıktan sonra) Dedim ki, şu bileziği karıma alsam, kimbilir ne kadar memnun olur!..

Kadın — Tabii memnun olurum!

Fehmi — Fakat bir de düşündüm ki...

Kadın — (Sesi çatlar) Ne düşündün?!.

Fehmi — Belki benim hoşuma giden bilezik onun hoşuna gitmez! Olur a, zevk meselesi!..

Kadın — (Sesi sakinleşir) Sonra?..

Fehmi — Yarın beraber gideriz, (Nezahete "Ne yaparsın!„ gibilerden işaret eder), beraberce bakarız. Beğenirse alırız dedim...

Kadın — Yaşa, varol kocacığım!..

Fehmi — Sen de varol karıcığım!..

Kadın — Haydi çabuk gel de seni doya doya öpeyim öyleyse!.

Fehmi — İşte ben de onu söyleyecektim.

Kadın — Geliyor musun?.

Fehmi — Hayır!. Bu akşam biraz gecikeceğim!..

Kadın — (Sesi çatallanır)) Neden?.

Fehmi — Şu bizim parti meselesi canım!..

Kadın — Ne partisi?.. Yine kokteyl partisi mi?.

Fehmi — Yok canım!.. Geçen akşam anlatmıştım ya sana.. Ha-

ni kimseye söyleme, gizlidir diye de tenbih ettim. Arkadaşlarla kurmaya hazırladığımız Evciler partisi!.

Kadın — Ben ona kulak bile vermemiştim ayol!..

Fehmi — Canım söyledimdi ya... Memleketin kalkınmasını, bütün erkeklerin ve kadınların evlenmesinde bulan bazı mühim siyaset adamlarile birlikte yeni bir parti kurmak teşebbüsündeyiz!.

Kadın — Ne olacak bu parti kurulursa?..

Fehmi — Allah Allah!.. Parti kurulunca ne olur? Sen milletvekili karısı olursun. Ben de...

Kadın — O zaman bana daha çok bilezikler, elmaslar, pırlantalar alırsın değil mi?.

Fehmi — (Aldattım enayiyi diye memnuniyetinden ağzı kulaklarına vararak) Tabiî!.. Yalnız o zamana kadar bu parti işini gayet gizli tutmak lâzım!.. Çünkü bekârların da bir muhalif parti kurmasından korkuyoruz.

Kadın — Anladım!.. Şimdi sen ne zaman geleceksin?.

Fehmi — (Karşısında ayak ayak üstüne atmış, diz kapaklarından içeri doğru hayli uzun bir beyazlık görünen Nezahete bakarak düşünceli) Vallahi belli olmaz ki!.. Malûm ya siyasî munakaşa!. Gece yarısına, belki saat ikiye kadar sürer.

Kadın — Nerede toplanıyorsunuz?

Fehmi — Şey... Bizim yazıhanede!..

Kadın— Peki kocacığım ama...

Fehmi — (Pek memnun) Evet karıcığım. Emret!.

Kadın — Bir dakika! Kapı çalınıyor... Biraz bekle, şimdi geliyorum. Sakın kapatma!.

Fehmi — Bekliyorum karıcığım!.

Telefonda ses kesilir.

Fehmi — (Telefonun ağzını avucile sıkı sıkı kapayıp sigarasını söndüren Nezahete seslenir) Nasıl beğendin mi?

Nezahet — (Alaylı) Biraz pahalı oldu ama!..

Fehmi — Merak etme... Bileziğin bir eşini de sana alacağım...

Nezahet — Sahi güzel bir şey mi?.

Fehmi — Bilezik falan gördüğüm yok canım!.. Gözünü boyamak için bir masaldır uydurdum. Yarın beğendiğin bileziği alırız.

Nezahet — (Telefonu işaret eder) Bitmedi mi daha?

Fehmi — Hayır!.. Biri geldi. Onunla konuşuyor. Şimdi kapatır, çıkarız. (Telefona) Alo!.. (Dinler. Nezahete) Ses yok!.. Demek bana sürpriz ha?!. (Karşıdan yiyecekmiş gibi işaretler yaparak) Bilsen seni ne kadar göreceğim geldi!. (Telefona) Alo!.. (Nezahete) Gelmedi daha!..

Nezahet — Uzattın ama!..

Fehmi — Ben uzatmıyorum. Kapı çalındı. Şimdi geliyorum, bekle, dedi. (Telefona) Alo!. (Nezahete) yok!.

Nezahet — Nereye gideceğiz?

Fehmi — Yeni bir yer buldum, oraya! Çok beğeneceksin!.

Nezahet — Yalnız ben fazla yorgunum. Trende hiç uyuyamadım.

Fehmi — Yataklı ile gelmedin mi?.

Nezahet— Yataklı ile geldim ama ne kadar olsa insan rahat edemiyor. Her istasyonda uyanıyorum.

Fehmi — Yoksa yanında biri mi varxdı?

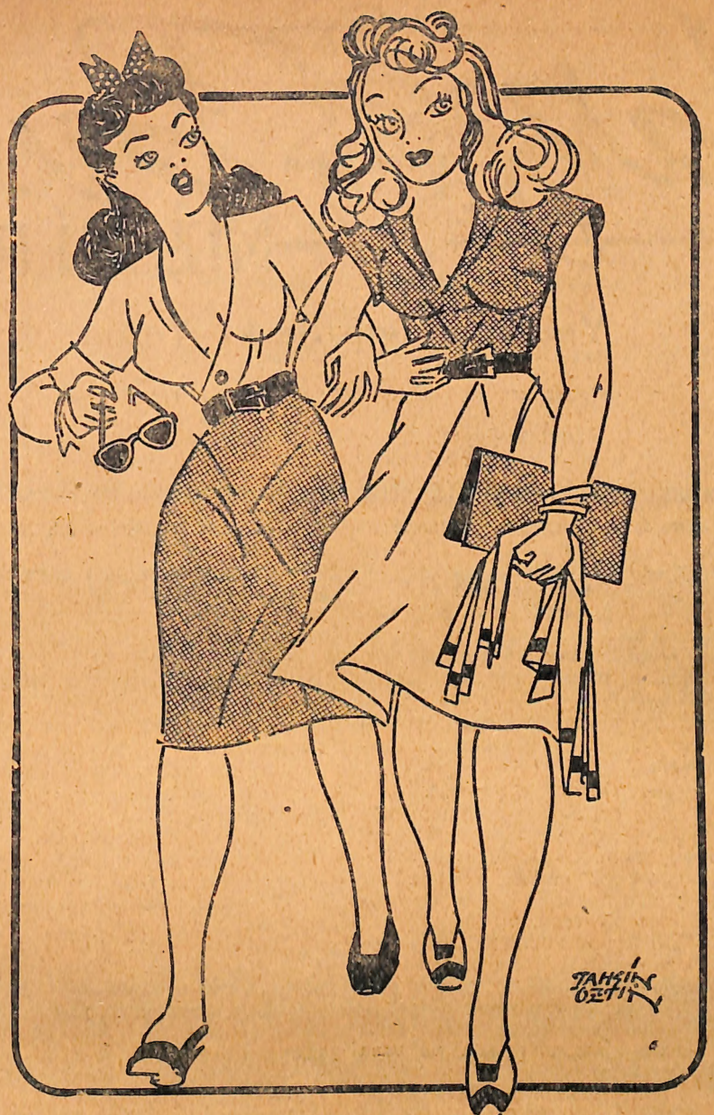

— Aşağı yukarı reddettim sayılır.
— Ne dedin?
— Bekle, sulh olsun o zaman evleniriz, dedim!..

Nezahet — Teessüf ederim!. Ben senin için İstanbula geldim.

Fehmi — Haydi, haydi!. Terzi için geldiğini biliyorum. Ama zararı yok. Buna da razıyım. Değil mi ki beni aradın!.. (Telefona) Alo!.. (Nezahete) Hâlâ gelmedi!.

Nezahet — Kapat artık!.

Fehmi — Nasıl olur?!. Sonra telefonu açar, tekrar konuşmak ister. Biz de çıkmış bulunuruz.

Nezahet — Böyle bekleyecek miyiz?.

Fehmi — Şimdi gelir canım!. (Telefona) Alo!.. (Nezahete) Daha gelmedi. (Kendi kendine) Kim geldi acaba?. Aksi şeytan!..

Nezahet — (Yanına gelir, elile işaret eder) Kapat canım!..

Fehmi — (Telefonu kaçırarak) Bir dakika sevgilim... Şimdi bitecek!.. (Telefona) Alo!. (Söylenir) Hâlâ gelmedi. Keşke burada toplandık demeseydim!..

Nezahet — (Duvardaki saati işaret eder) Yarım saat oldu.

Fehmi — (Güler) Yok canım.. Daha on dakika bile olmadı!. (Telefona) Alo!.. Cemile!..

Cemile — Efendim!..

(Fehmi ile Nezahet yürekleri ağızlarına gelerek yerlerinden fırlarlar, sesin geldiği oda kapısına dönerler. Kapı açılır, Fehminin karısı içeri girer.)

Cemile — Söyle kocacığım!.. Ne diyordun?.

Fehmi — (Bir elindeki telefona, bir odaya giren karısına bakar. Şaşkın, bitkin bir halde) Şey... Şey.. Ne mi diyordum?..

Cemile — Evciller partisinden bahsetmiyor muydun canım?.

Fehmi — Evet!.. Öyle...

Cemile — (Ejderha gibi kocasının üstüne yürür.) Kapasana şu telefonu!.. Parti işlerile çok alâkalandım. (Koltukta sinirli sinirli ayağile yere vuran Nezaheti işaret ederek) Kadınların da bu partiye yazıldıklarını duydum. Kocamın kurduğu bir partiye girmeyip de başka partiye girecek değilim ya... Hemen telefonu bıraktım, bir otomobile atlayıp buraya geldim... Ne şaşıyorsun?.. Söyle bakalım şimdi... Hangi partiden başlayayım?.. Senden mi yoksa şu şırfıntı karıdan mı?.

(Oyunun bundan sonrası komedi değil, facia olduğundan bir mizah mecmuasına yazmayı uygun görmüyoruz. Özür dileriz.)

Çalapala

SIK SIK HABER!

Köyünün zengin çocuklarındandı. Askere gitti. Anası, babası dört gözle oğullarından mektup bekliyorlardı. Bir hafta sonra ilk asker mektubu geldi. Oğlan :

"Babacığım, diyordu, sizden sık sık haber beklerim. Her defasında beş, on lira da olsa olur!„

KİMSE Duymasın

GELİNCEYE KADAR

Telefon çaldı. Doktor açtı:

— Buyurun!. dedi. Ben Doktor Falan...

— Bendeniz de Eflâtun mecmuası başmuharriri Feşmekân!

— Buyurun efendim, bir şey mi arzu ediyorsunuz?

— Acele bize kadar gelmenizi rica edecektim doktor. Bizim çocuk dolma kalemi yuttu!

— Ne diyorsunuz?. Çok mühim bir dava... Hemen geliyorum...

— Teşekkür ederim doktor!.

— Yalnız ben gelinceye kadar ne yapacaksınız, biliyor musunuz?

Telefonun öbür başından gayet sakin bir ses cevap verdi:

— Kurşun kalemile yazacağım!.

GÜZEL KADINLAR

Amerikaya giden dostlardan biri anlattı:

— Küçük kasabalardan birine gitmiştim. Evinde misafir kaldığım kadın bana:

— Biliyor musunuz, dedi, falan meşhur sinema artisti bizim köydendir. Burada bir oduncunun oğlu idi.

— Öyle mi?. dedim. Peki, hiç doğduğu yeri ziyaret ettiği oluyor mu?.

— Tabiî... Beş defa geldi!.

— Karısını da beraber getirdi mi?.

— Getirdi!.. Görseniz beşi de ne güzel kadınlardı!.

ACABA ÖYLE MİDİR?

Ankara tren istasyonunda bilet gişesine bir adam geldi:

— Tren kaçta?.

Diye sordu. Memur, adamın yüzüne bakarak gülümsedi:

— Siz İstanbullusunuz!

— Nerden anladınız?

— Herkes "Eskişehire, Kayseriye, şuraya, buraya tren kaçta?„ diye sorar. Yalnız İstanbullular, Türkiyede İstanbuldan başka şehir yokmuş gibi böyle "tren kaçta?„ diye sorarlar da!..

KAPRİS

Bayan Yeni Zengin akşam üstü evine dönen kocasına:

— Aman kocacığım! dedi, bugün Beyoğlunda bir kürk gördüm, görme!.. Daha ömrümde bu kadar güzel kürk görmedim. Bu kürkü almazsam ölürüm!

Kocası güldü:

— Alsaydın öyleyse!

— Yanımda fazla para yoktu.

— Yarın alırsın!..

— Sağol kocacığım.

Adam, ertesi sabah orta halli bir ailenin iki yıllık geçim parasını bırakıp gitti. Akşama geldiği zaman sordu:

— Beğendiğin kürkü aldın mı nonoşum?.

— Hayır!.

— Neden?.

Kadın suratını buruşturarak cevap verdi:

— Dündenberi hâlâ satılmamış... Kimsenin beğenip almadığı kürkü ben mi alacağım?!.

Yaz Bulutu

MİZAHÎ ROMAN

Yazan: Ragıp Şevki Yeşim

— 9 —

Otomobil zınk dedi, elektrikten pırıl pırıl yanan bir kapı önünde durdu. Cahide kız:

— Hadi, dedi. Geldik. Boğaziçi gazinosu... Fakat siz içkiye dayanıklı mısınız?

— Dayanıklı da ne demek? Elbette... Biz kasabada delice içerdik, senin anlayacağın, rakının beş beterini...

Gazinodan içeriye girerken herkes bana bakacağına bizim kıza bakıyorlardı: "Zahir milyoner de olsan, burada kadına bakmak âdet olacak!„ dedim. Geçip yan tarafta kutu kutu yerlerden birine oturduk. Karşıda sahnede 7 tane seçme kız toplanmış, arkalarını erkekler almış, bir taraf çalıyor, bir taraf söylüyordu. İstanbula gelip de buralarda para yemiş olanlardan duyduğuma göre bunlar okuyucular olacaktı.

Biz oturur oturmaz beyaz ceketli bir adam geldi, elindeki peşkirle masaya bir kaç defa vurdu ve önümüze bir karton koydu:

— Bilet mi, dedim, elimi cebime attım.

Bizim kız güldü:

— Hayır, dedi, liste... Ne yiyeceğiz?

— Çorbadan başlayalım, dedim..

Kız yine güldü, beyaz elbiseli adam da hafifçe gülerek önümde eğildi. Kız:

— Burada çorba yoktur, hep meze kabilinden şeyler var... Ne ise ben söyliyeyim: Garson bize....

Allah Allah, hep de garip şeylerle karşılaşıyorum. Bizim kızın garson dediği adam, tıraşile, pırıl-pırıl saçlarile, tertemiz elbisesi, güzel pabuçlarile efendiden bir adama benziyordu.

— 9 —

O gidince biz baş başa kaldık. Kıza ilk defa alıcı gözle baktım: Eh, ben gerçekten pek kör göz, görmez göz olmuşum. Bu kız değil, meğerse âfetmiş!

İlk kadehten sonra âfetliği beni yakmağa başladı. İkinci, üçüncü kadehte ise elini bırakmadım:

— Kız, yerden mi bittin, gökten mi indin? Kız sen ne imişsin be? Kız sen....

Karşıdaki dizi dizi kızlar hep bizim tarafa bakıyorlardı. Ben şişeyi bitirince galiba çarpılmağa başladım;

— Hani... Adalardan bir yar gelir var ya, işte ondan.... Aman Allah... Gözlere bak gözlere... O şarkıdan isterim! diye bağırdım.

Kız kolumdan tuttu:

— Aman Ali bey, bağırmayın!.

— Ne bağırması... Sana ne, bugüne bugün ben... Miras yedim, anladın mı sen? Miras be, miras... Yedim işte...

Bir ses:

— İyi halt yedin!

Diye kulağıma çarptı. Bir başka ses:

— Sus olan, kes eşşoğlu! diye bağırdı.

— Ulaaaan! Heyyyy!.....

Bizim kutu gibi locanın önünde oturanlardan bir adam birdenbire fırladı ve önümde, hani avucum içinde imiş gibi beliriverdi:

— Ne var ulan?

— Ne? dedim.

— Ne bağırıyorsun?

— Hiç, canım istedi bağırdım. Sana ne?

— Ulan ben senin sanamı manamı.... Şimdi gösteririm! Bırak Mehmet!..

Bir adam atıldı, herifi kucakladı, ikinci bir adam belini kavradı:

— Talât bırak, yapma!.

Ben bakıyor ve adamcağızın niçin böyle kıvrandığını merak ediyordum. Ne oluyordu? Benim başım, gözüm, karnım, her şeyim dönüyordu amma, bu adama ne oluyordu.

Birdenbire: "Böööö!„ diye locadan aşağı doğru ağzımı açınca aşağıdakiler:

— Aman kusuyor!

Diye bağrışarak kaçıştılar... Deminki adam ortada ve bana baka kaldı.

Ben, çalgının alabildiğine gürültü ile çalınması yüzünden sesimi ona duyurmağa çalıştım:

— Birader, hani... ben... benim midem kaynıyor.. velâkin... Sana ne oluyor? Neren kaynıyor?

Adam birdenbire horozlanmasını bıraktı:

— Hay Allah kahretsin! diye elini salladı. Ben:

— Gitme, gel, anlaşalım kardeşim, bir şeyimizi iç... Yani vallahi hatırım kalır!...

Demeğe kalmadı. Kolumdan, bacağımdan çekildiğimi, ayaklarımın yerden kesildiğini hissettim:

— Yahu, ne oluyoruz? İsa peygamber gibi göklere mi... Hani... Bir çift lâf edecektik!

Derken kendimi arka merdivenlerde ve nihayet bir sokak içinde buldum. Bir otomobilden içeriye atıldığım zaman bir kadın sesi:

— 42 lira mı? delirdiniz mi siz? Bir 49 lukla iki bira... Nah, işte on lira.. yeter!. Enaiyi buldunuz, yolacaksınız değil mi? diyordu.

Otomobil galiba hareket etti. Yanıbaşımda sıcak, yumuşak bir şey hissettim. Elimi kaldırarak zorladım, bu bir etti, koca bir et. Belki de bir sığır budu, bir koyun boynu... Belki de...

— Aman Ali bey, Allahaşkına abanma!..

— Sen kimsin kız, karı?.

— Merak etmeyin, yabancı değil, ben Cahide...

— Ne Cahidesi? Nesin sen? Karı mı?.. Kız mı?. Vay canına, ulan bu senin kolun mu bu? Vay anam. Ali bey hovardalıkta... Bir yanında yağ, bir yanında... bal!.. Aman yallaaaah, aman yallaaah!.

— Allahaşkına Ali bey!.

— Hayyyyt, yaşa be müdür... Ulan Kadının Yusuf... Ulan nur ol be!..

— Aman Ali bey, susun Allah aşkına...

— Ne, susayım mı? Ulan sen kimsin be? Nikâhlı karım mısın, kaşık düşmanı mısın, köroğlu musun, nesin?.

— Ali bey...

— Suuuus, ulan iki paralık karı...

— Ali bey, rezil oluyoruz, şoför hızlı sür!.

— Şoför mü?. Ulan ben şoförün de, moförün de... Vallahi ulan kızdırma...

— Ali bey, Allahaşkına...

— Şunada bakın hele... Ulan sen namuslu karı olsan... Anladın mı? Namuslu karı olsan... Böyle benimle...

— Ah Ali bey...

— Vay, ah ha... Kakneme bak hele... Ulan ben seni...

— Ay, öleceğim!.

— Gebeeeer ulan, senin ben sülâlenden başlayıp...

— Şoför bir otel önünde dur!

— Otel mi? Ulan beni...

Vücudumun tartaklandığını hissettim, sağa sola, öne arkaya... sonra birdenbire otomobil durdu, ve ancak, kadının şoföre bir şey uzattığını hissettim.

Vay canına, ben ne oluyordum acaba böyle?..

— V —

"Gurbette öğünmek, hamamda türkü söylemeğe benzer.„
Atalar sözü

Artık ben İstanbul içinde parmakla gösterilir bir adam oldum.

Taksimde bir apartıman tuttum: Birinci kat yazıhanemdi. İkinci kat metresimin dairesi... Üçüncü kat benim dairem... Dördüncü kat misafirlerime, beşinci kat ise, amcamın bıraktığı eşyalara tahsis edilmişti.

Birinci katta hususî kâtibem her zaman hazırdı... İkinci katta ise metresim... Canım hangisini isterse, onu hemen çağırtıyordum. Hayır hayır, birbirine karıştırmıyordum, birine yaptığımı ötekine yapmıyordum.

Paralarımı bankaya, emlâkimin tapularını kasama kapadıktan sonra hayat benim için bulunmaz bir kıymet haline geldi. hususî kâtibemi çağırdığım zaman bana:

— Emredersiniz! diyordu.

Metresimi çağırdığım zaman ise:

— Hayatım, emret, sana kurban olayım! diyerek boynuma sarılıyordu.

Telefona el atıp da, falan yerden falan şeyi istediğim saniyede her şey oluveriyordu.

Ben hayata "Leb...„ demeden o bana "leblebi„ diyordu. Emretsem yollar da, köprüler de önüme seriliyordu. Kime baksam, neyi istesem oluyordu. Kudretimin büyüklüğü karşısında kayaların bile eriyebileceğini hissediyordum. Fakat böyle bir teşebbüsü kendim için küçük ve basit görüyordum.

Bir gün hususî kâtibem içeriye girerken:

— Beyefendi, şeyler geldiler, kasabadan tanıdıklarınızmış! dedi.

— Kim? dedim.

— Tanıdıklarınız, hemşerileriniz... Bir heyet halinde...

Bir anda gözümün önüne ömrümün büyük bir kısmını dert, kasavet, fakrü zaruret içinde geçirdiğim, gecelerini uflayarak, gündüzlerini ahlayarak geçirdiğim kasaba geldi. Ah kasaba, ah kasabalı! İşte şimdi elimdesiniz, beni yıllarca kıvrandırdınız, şimdi de ben sizi kıvrandıracağım.

— Çağır, hensini çağır! Sen de ayrılma buradan...

— Başüstüne...

Üzeri kristal bir camla kaplı, pırıl pırıl yazıhaneme oturdum. Üzeri incili ve pırlantalı bir iğne ile süslü kravatımı, üzeri berber yağile parlatılmış saçlarımı düzelttim. Cebimden cüzdanımı çıkararak açtım. Binlikleri, görünebilecek şekilde çektim, az çıkmış bir halde masa üstüne bıraktım. Uzanıp kasamdan beş on deste binlik paketler aldım, masanın bir tarafına koydum.

— Geeeel!..

Kapı vuruluyordu. Tıpkı, vaktile kasabaya daireye gelmiş olan müfettiş gibi seslendim.

Kanat açıldı ve hususî kâtibem saçlarını hoplatarak içeriye girdi ve arkasındakilere buyur etti:

— Buyurun, beyefendi lûtfen kabul buyuruyorlar:

Ben, fırdöner koltuğumu gürültü ile gıcırdatarak arkama yaslandım ve bağırdım:

— Geeeel!...

Beş kişi idiler: Belediye reisi, bizim müdür, Kadının Yusuf, Belediye başkâtibi ve Hacı Murtaza.

En önde bizim müdür duruyordu, arkasından da Belediye reisi...

Müdür:

— Efendim, sabahı şerifler hayırlar ola kardeşim!

Diyerek konuşmak istedi, yapamadı, ayakları dolandı, bir iki adım attıktan sonra:

— Kusura bakma, seni rahatsız ettik! dedi.

— Buyurun!..

Belediye reisi:

— Selâmünaleyküm Ali efendi! diye kekeledi.

Dedim ve hemen uzandım, altın bir sigara kutusundan yaldızlı uçlu bir sigara alarak dudaklarıma koydum.

— Buyurun!..

Kadının Yusuf:

— Arkası var —

Kimler kazandı

Bankamızın İkramiyeli Aile Cüzdanı sahipleri arasında 1 Haziran cumartesi günü Defterdarlık murahhasile noter ve hakem heyeti huzurunda çekilen kuranın talihlileri şunlardır:

Lira	Adı
1.000	Helva E. Şesterman
500	Süleyman Selma
500	İhsan Sıtkı

200 lira kazananlar :

Mustafa Aslı, Osman Harmancı, Aram Kamparosyan, Adnan Delan, Veysi Emre.

100 lira kazananlar :

Tufarik Mazar, Sıdıka Peköz, Emin Selçuk, Halise Sessiz, Abdülbaki Mutlu, Refail Belvi, Mehmet Akkan, Orhan Ongun, Hasan Kayabal, Dilâra Türkelman.

50 lira kazananlar :

Vasfi Gökçe, Tekel Paşabahçe Fabrikası Memurlar Biriktirme Sandığı, Emin Dutipek, Hayriye Karakaya, Şükrü Ertan, Adil Bir, Asiye Altınçizme, Ziya Somer, Luna Kaneti, Nail Saydam, Kevser Bilginer, Mehmed Battaloğlu, Vildan Ergülşen, Mediha Koyuncuoğlu, Canan Gürkan, Triyandafila Hadimoğlu, Talât Ragıp Hidayetoğlu, Meliha Özel kızı Semra Safiye Önen, Mihriye Verim.

Yapı ve Kredi Bankası A.Ş.

Çocuk Annelerine

MÜJDE!

Bu kerre Amerikadan ithal ettiğimiz (BLANC DE NEİGE) tatlısından yapılmış yüksek evsafta güzel kokulu FREEDO çocuk pudralarını satışa arzettiğimizi sayın müşterilerimize bildiririz.

Eczane ve İtriyat mağazalarında bulunur.

TOPTAN SATIŞ Tel: 21192

TURAL

KOPRİMELERİ

Öksürüğe ve Bronşite Karşı

İlân ve beyan ederim ki :
CİLD GIDASI OLAN
BU BİOCEL CİDDEN
ŞAYANI HAYRETTİR

Cildin yemek iktidarında olduğunu ispat ediyor.

Doktorum, bu hususi cild gıdasında mevcut olan Biocel'in büyük bir itina ile seçilmiş genç hayvanlardan istihsal edildiğini söyledi. Biocel cildin derinliklerine nüfuz ve genç, taze ve açık olmak için kendisine lâzım olan gıdayı temin eder. Meşhur bir Viyana üniversitesi profesörü tarafından keşfedilen bu BİOCEL (penbe renktekl) Tokalon Kremi terkibinde tam cild ensacını beslemek için icap eden miktarda mevcuttur. Akşamları yatmazdan evvel bu kremi ve sabahları da (beyaz renktekl) Tokalon Kremini kullanınız. Üç gün zarfında teninizin gayri saf maddelerinden, yüzünüzün zayıflamış ve gevşemiş adalelerinden kurtulmağa başladığını göreceksiniz. Viyana Üniversitesi hastanelerinin birinde Prof. Dr. Stejskal tarafından 55 ile 72 yaşlarındaki kadınlar üzerinde yapılan tecrübeler neticesinde yüz buruşukluklarının altı hafta zarfında kaybolduğu sabit olmuştur

Büyük
KATERİNA

Meşhur Rus imparatoriçesinin fırtınalı ve aşk maceralarile dolu hayatını Hüseyin Cahit Yalçının kaleminden okuyunuz.

Fiyatı 125 kuruştur. Bütün kitapçılarda ve Yedigün bayilerinde bulunur.

Okuyucularımıza:

Gerek YEDİGÜN, gerek KARİKATÜR'ün günü geçmiş sayılarını tedarik etmek isteyenler, intişar tarihinden üç ay zarfında müracaat etmelidirler. Bu tarihten sonra vaki olacak müracaatlar nazarı itibara alınmayacak ve eski sayıları her ne pahasına olursa olsun tedarik etmek imkânı kalmayacaktır.

TOGO ALBÜMÜ

Her sene muntazaman çıkan Togo Albümünün 1946 sayısı çıkmıştır. 18 senedir çıkan ve on sekiz senenin tecrübesile hatları ve esprileri tam bir olgunluk çağına ulaşan, KARİKATÜR'ün değerli karikatüristi Togo, portreleri ve siyasi karikatürlerile bu albümünde tam bir başarı sağlamıştır.

Satışa çıkmıştır. Tavsiye ederiz.

KARİKATÜR

İDAREHANESİ

İstanbul, Ankara caddesi Acımusluk sokağı No. 7.
Telgraf : İstanbul KARİKATÜR. Telefon: 23031.

ABONE ŞARTLARI

Türkiyenin her tarafı için senelığı 750, altı aylığı 375 kuruştur.

Ecnebi memleketler için senelığı 1200, altı aylığı 600 kuruştur.

İdarehaneye gönderilen yazı ve resimler, basılsın basılmasın geri verilmez.

BOĞAZİÇİ KONUŞUYOR

Eski bir Boğaziçili tarafından yazılan bu kitap bütün bir tarihtir. Güzel fıkralar ve hatıralarla dolu olan bu eserde çocukluğunuzun Boğaziçini hatırlayacak ve onun bilmediğiniz taraflarını öğreneceksiniz. Kütüphanenizi bu eserden mahrum etmeyiniz.

125 kuruş.

EV ilâçları

Doktor Nuri Ergene tarafından yazılan bu eserde şifa veren nebatları birer birer resimlerile beraber tanıyacak ve hangi hastalıklara yaradıklarını öğreneceksiniz. Bu kitap, her evde bulunması lâzım olan bir eserdir.

YEDİGÜN NEŞRİYATI **125 kuruş**

Karikatür

TOMBUL TEYZE TENİSE BAŞLADI..

Tombul Teyze — Gözüme top gibi gözükmeğe başladın, biraz uzak dur, kendini yedi mahalle ötede bulursun!..

T.T. POSTASI

Aksaray: Sinek Ahmet:

S — 1. Tombul ablacığım; seni bizim arkadaşlardan: Kıral Sabih: Kayışdağına; Kostik Hüsnü: Hükûmet binasına; Leylâk Zühtü: Ofis anbarına; Bademgöz Necati: Atom bombasına; Gandi Abdurrahman: Vali konağına; Kambur Emin: Uçankaleye; ben fakir kulunuz ise "Kuyruklu yıldız'a„ benzetiyoruz. Hangisini kabul edersiniz?

2. Abla: Fellâh Nuri isminde bir çocuk var. Doktor ona çok et ye demiş. Fakir olduğundan 250 ye alıp yiyemiyor; bana yalvardı. Acaba Tombul Teyzenin etinden istifade edebilir miyim diye soruyor. Ne dersin?

C — Mevsim münasebetile sinek olduğundan en çok sen yaklaştın: Yıldızlardan (Dübbü ekber) e benzerim.

Doktora ne eti tavsiye ettiğini sorun da öyle gelin!.

Vezirköprü: Nihat Güneş:

S — Kocamız Sıska dayıyı mı, çocuklarımızı mı çok sebiyorsunuz?

C — Hepsini bir seviyorum, Çünkü aşağı yukarı hepsi çocuğum sayılır!.